

KRONİK AYAK BİLEĞİ AĞRILARININ AYIRICI TANISI

Emin TAŞKIRAN* Turan DURAN* Cengizhan ÖZGÜRBÜZ** Veli LÖK*

ÖZET

Kronik ayak bileği ağrıları sporcunun verimini düşüren oldukça sık karşılaşılan bir durumdur ve sıkılıkla travmatik kökenlidir. Bu yazının amacı ayak bileği ağrısı ve instabilitesi ile başvuran aktif sportif dört olgunun dört ayrı patolojisinin ayırıcı tanısını ve uygulanan sağlamış yöntemini tanıtımak ve tartışmaktır. Hepsi de bir yıldan fazla zamandır ayak bileği ağrısı yakınması olan dört olgu sırasıyla şu tanıları aldılar: İlk olgu 21 yaşında, lisanslı futbolcu, posttravmatik osteokondritis dissekans; 2. olgu 19 yaşında, lisanslı basketbolcu, sinoviyal kondromatozis; 3.olgu 17 yaşında, rekreatif sportif, talus'ta osteoid osteoma; 4.olgu 18 yaşında, rekreatif basketbolcu, ayak bileği anterolateral instabilitesi. Ayırıcı tanı için fizik tanı, direkt grafi, MRI ve artroskopı uygulandı. Tüm olguların ayak bileği cerrahi artroskopisi, sağlamışının bir parçası olarak veya kesin tedavi olarak uygulandı. Kanıtmazca, kronik ayak bileği ağrılarında kesin tanı için MRI ve doğru bir teknikle yapılan ayak bileği artroskopisi ayırıcı tanıyı sağlamada en yetkin yöntemlerdir.

Anahtar Sözcükler : Kronik ayak bileği ağrısı, MRI, artroskopisi

* Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi, Ortopedi ve Travmatoloji Ana bilim Dalı

** Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi, Spor Hekimliği Anabilim Dalı

SUMMARY

DIFFERENTIAL DIAGNOSIS OF CHRONIC ANKLE PAIN

Chronic ankle pain is frequently a cause of lack of performance in athletes. It develops frequently as a result of trauma. The purpose in this report is to present and to discuss the pathologies of four different diagnoses in four active athletes with ankle pain and instability. All of the four athletes were complaining of ankle pain for at least a year. The cases were diagnosed as follows: First case: 21 years old, soccer player, posttraumatic osteochondritis dissecans; 2nd case: 19 years old, basketball player, sinovial chondromatosis; 3rd case: 17 years old, recreational athlete, osteoid osteoma of the talus; 4th case: 18 years old, recreational basketball player, anterolateral ankle instability. Physical examination, MRI and arthroscopy were used for differential diagnosis. Surgical ankle arthroscopy was used as the definitive treatment or as part of it. It is our belief that the best way of diagnosing chronic ankle pain is MRI and ankle arthroscopy done by using a correct technique.

Key Words: Chronic ankle pain, MRI, arthroscopy

GİRİŞ

Ayak bileğinin kronik ağrıları sporcularda sık karşılaşılan bir durumdur. Uzun süren ağrı, instabilite ve güvensizlik hissiyle birlikte olunca sporcunun verimini düşürmekte hatta spordan koparabilmektedir. Kuşkusuz sporculardaki ayak bileği ağrısının büyük kısmı travmatik; bunun da büyük kısmı ayak bileği burkulmalarına bağlıdır. Özellikle şiddetli ayak bileği burkulmalarının komplikasyonları oldukça sıktır. Bunlar; anterolateral instabilite, peroneal kılıf yırtığı, sinus tarsi sendromu, osteokondritis dissekan ve son yıllarda tanımlanan transvers bağın anterolateral impingementidir (2, 5, 7, 11, 14). Ancak daha az görülen diğer patolojilerden özellikle travma ile üst üste gelenleri olabilir ve bunlar gözden uzak tutulmamalıdır. Bu yazının amacı travmatik olaylardan ayırmayı oldukça zor yapılan ve kronik ayak bileği ağrısıyla başvuran iki olgu ile ayak bileği burkuması komplikasyonu olarak değerlendirilen iki olgunu sunmak ve ayırıcı tanıda kullanılan yöntemlerin önemini vurgulamaktır.

Olgı 1:

21 yaşında lisanslı futbolcu. Yakınması sol ayak bileği ağrısı ve sık sık yineleyen burkulmalar. 1.5 yıl önce geçirdiği şiddetli burkulma sonucu herhangi bir tespit yapılmadan sağaltıldığını ifade etti. Spora yaralanmadan üç ay sonra başladığını, ancak ağrı ve tekrarlayan burkulmalar nedeniyle aktif spor yaşamına ara vedliğini belirtti. Fizik bakıda ayak bileği antero-lateralinde daha çok talus troklesası üzerinde duyarlılık dışında bulgu yoktu. Radyolojik incelemelerden direkt grafiler normaldi. MRI'da Talus troklesasının anterolateralinde fokal nekrotik alan ve çevresinde ödem saptandı. Evre II osteokondritis dissekans olarak değerlendirildi. Olguya ayak bileği artroskopisi önerildi. Ayak bileği artroskopisinde eklem içinde bir adet serbest fragman ve MRI'da lezyonun tanımlandığı bölgeye uyan kısımda grade III-IV kıkırdak lezyonu saptandı. Böylece ayak bileği osteokondritis dissekkans kesin tanısı konarak serbest fragmanın artroskopik eksiyonu ve kıkırdak lezyonunun traşlanması işlemleri yapıldı. Bir yıllık izlem sonunda olgunun instabilite hissi ve yineleyen burkulmalar tamamen kayboldu. Ancak olgu hızlı deparlar ve ani duruşlar sırasında zaman zaman ağrısı olduğunu tanımlamaktaydı. Sonuç olarak olgu futbol yaştısına döndüğünü ancak yaralanma öncesindeki düzeyini henüz tutturmadığını ifade etti.

Olgı 2:

18 yaşında lisanslı basketbol oyuncusu. Yakınmaları güvensizlik, sık sık tekrarlayan ayak bileği burkulmaları ve ağrı idi. Üç yıllık öykü veren olgu basketbol maçı sırasında geçirdiği ayak bileği burkulması sonucu üç hafta herhangi bir tespit uygulanmaksızın dinlenme ile tedavi edildiğini belirtti. Hasta basketbola başladıkтан sonra iki ay ve tekrar bir ay aralıklarla iki kez daha burkulma geçirdiğini, ancak bunların ilki kadar şiddetli olmadığını ifade etti. Kliniğimize başvurmadan iki ay öncesine kadar tekrarlayan hafif burkulmalarla ve ağrıyla spor yaşamını sürdürdürebildiğini belirtti. Fizik bakıda ayak bileğinin anterolateralinde şişlik dışında bulgu saptanamadı. Radyolojik incelemelerden direkt grafilerde eklem önünde ossifiye fragmanlar gözlendi. Synovial kondromatozis, osteokondritis dissekans ve dejeneratif artrit arasında ayırıcı tanı

yapmak, eklemek kıkırdak yüzleri hakkında bilgi sahibi olmak, evrelemeye katkıda bulunmak ve eklemek posteriorunda fragman varlığını araştırmak amacıyla MRI çekildi. Synovial kondromatozis olduğu düşünülen olgu aşak bileği artroskopisine alındı. Ayak bileği artroskopisi de MRI'la uyumluydu. 12 adet serbest fragmanın artroskopik eksizyonu ve parsiel sinovektomi uygulandı. Anterolateral, anteromedial ve posterolateral portaller kullanılarak yapılan eklem gözlenmesinde başkaca serbest fragmana rastlanmadı. Histopatolojik olarak tanı kesinleştirildi. Ancak evre II ve III arasında ayırım yapılamadı. Olgunun altı ay sonra yapılan kontrolünde instabilitate ve ağrıda tam iyileşme saptandı. Yineleyen burkulması bulunmayan olgu eski aktivite düzeyinde spora dönüş yaptı.

Olgu 3:

17 yaşında haftada iki-üç kez eğlence düzeyinde futbol oynuyor. Üç yıllık ayak bileği ağrısı ile başvurdu. Fizik bakıda ayak bileğinde yaygın şişlik, anteromedialde lokal hassasiyet saptandı. Instabilitate testleri olumsuzdu. Direkt grafilerde talus boyunu ile troklea arasında 0.5-1 cm boyutlarında radyolusan alan saptandı. Magnetik rezonansla alınan görüntülerde T_1 'de direkt grafilere uyan bölgede talusta yaygın ödem neden olan fokal hipointens lezyon saptandı. Eklem boşluğunda hafif sıvı gözlenmekteydi. Lezyon talus troklearıyla boyunu arasında yerleştiği için osteokondritis dissekansla osteoid osteoma arasında ayırıcı tanı yapılamadı. Olguya ayak bileği artroskopisi önerildi. Ayak bileği artroskopisinde intrakapsüler yerleşimli, kıkırdak kemik bileşkesinde, MRI'da tanımlanan bölgede, yüzeyi kısmen yumuşak ve hemorajik, 1 cm çapında lezyon saptandı. Osteoid osteoma olduğu düşünülen olguya açık eksizyonel biopsi uygulandı. Osteoid osteoma tanısı histopatolojik olarak doğrulandı. Postoperatif altı aylık izlemede semptomlar ve bulgularda tam düzelmeye vardı. Olgu sportif uğraşların tamamına katılabilir düzeye gelmişti.

4. Olgu:

18 yaşında haftada 2-3 kez eğlence düzeyinde basketbol sporu yapıyordu. Yakınması ayak bileğinde 1.5 yıldan beri süren ağrı ve güvensizlik hissi idi. Fizik bakıda anterior talofibuler bağ üzerinde lokal hassasiyet ve öne çekmece testi pozitifti. Direkt grafiler normal bulundu. Çekilen stress grafisinde karşı ayağa göre talar tiltde önemli

bir sapma gözlenmedi. Olgudan anterior talofibuler bağ lezyonu ve anterolateral impingement olasılıkları göz önüne alınarak MRI istendi. Ancak üç planlı kesitlere rağmen iyi görüntülenemedi. T₁ kesitlerde anterior talofibuler bağdaki intansite azalması bağın lezyonu lehine yorumlandı. Bunun üzerine olguya ayak bileği artroskopisi uygulandı. Anterolateral köşenin normal olduğu, ancak talofibuler bağın normal gerginliğinin devam etmediği görüldü. Olguya açık teknikle anterior talofibuler bağ rekonsrüksiyonu (Brostrom operasyonu) uygulandı. Dokuz aylık izlem sonunda olgunun yakınmaları tamamen geçmiş; yaralanma öncesi düzeyde spora dönebilmişti.

TARTIŞMA

Sporcularda ayak bileği ağrılarının nedeni sıkılıkla travmatiktir (7, 10, 11). Travma ile üst üste gelen seyrek patolojilerin ayırıcı tanısı benzer semptomlar nedeniyle oldukça zordur. Direkt grafler ya normal ya da çoğu zaman gözden kaçan nonspesifik değişiklikler gösterebilir. MRI'la kesin tanıya ulaşmak zor olsa da lezyonun lokalizasyonu saptanabilir ve sınırları çizilebilir. Artroskopi ise lezyonun doğrudan gözlenmesinin yanısıra sağaltım amaçlı da kullanılabilir.

Osteoid osteoma kemiğin neoplastik veya yangusal hastalıkları grubundan kabul edilmektedir (12). Talusta yerleşimi oldukça seyrek (%2-10) olmasına rağmen önemli miktarda ağrı yaratan ve atletik performansı düşüren bir patolojidir (10). Hemen daima tek semptom dinlenme anında da bulunan ağrıdır. Ağının basit analjeziklere yanıt vermesi beklenen bir olaydır ve tanıda yardımcıdır. Fizik bakıda lezyon intrasinovyal yerleşimliyse sinovite bağlı eklem şişliği gözlenebilir. Direkt graflerde intraossöz veya subkortikal hatta subperiosteal radyolüsan alan görülebilir (10). Özellikle trokleaya yakın lezyonlarda osteokondritis dissekans'tan ayırıcı tanı yapmak güçtür. MRI'da nidus bölgesi hiperintens gözlenebilir. Çevre dokuda yaygın ödeme bağlı çoğu zaman hipointens bir bölge vardır. Bu osteokondritis dissekanstakinden daha geniş bir alandır. Artroskopide ise tanı daha kolaydır (10). Kesin tanı histopatolojik olarak konur.

Osteokondritis dissekans'ta ise anamnez daha karmaşıktır. Son yıllarda travmaya sekonder gelişen transkondral kırıklar için de aynı adın kullanılması ayırıcı tanıda travmanın varlığı veya yokluğunun

değerini azaltmıştır (11, 14). Ancak sporcularda görülen osteokondritis dissekanların büyük kısmı ağır bir ayak bileği burkulmasından sonra gelişmektedir (14). Olguların başvurusu yakınması ağrı ve sık sık tekrarlayan ayak bileği burkulmalarıdır. Burkulmaların nedeni serbest fragmanın eklem arasına kaçışı olarak açıklanabilir. MRI'da eklem yüzlerindeki tutulmayla sinovyal kondromatozisten, anamnez ve artroskopideki görünümüyle de osteoid osteomadan kolayca ayrılabilir.

Ayak bileğinin sinovyal kondromatozisi çok çok seyrek görülen bir patolojidir (3). Anamnez, hastalığın etiyolojisinden travma da sorumlu tutduğundan pek katkı sağlamaz (3, 8, 9). Ancak, hastaların ön plandaki yakınlarının sık sık tekrarlayan burkulmalar olması ağrının ikinci planda olması belirgindir. Özellikle hastalığın I. evresinde nonspesifik sinovitten ayırmak ancak yeterli miktarda alınan sinovyal dokudaki metaplastik kıkırdak odaklarının histopatolojik olarak gösterilmesiyle yapılabilir (8, 13). Evre II' de kalsifiye olmamış kıkırdak odakları ve serbest fragmanların varlığında MRI ayırcı tanıda çok yardımcıdır. Ayrıca evre II ve III'de eklem yüzlerinin durumunu ortaya koyarak multipl odaklı osteokondritis dissekanstan ayırcı tanıyı sağlar.

Ayak bileğinin anterolateral veya anterior instabilitesi ayak bileği burkulmalarının en sık rastlanan komplikasyonudur. Lateral bağ kompleksinin (1) tamamen yırtılmasından sonra yetersiz tespit uygulanması veya fizik aktiviteye erken dönüş en önemli nedenidir (4, 5, 6, 7). Ancak izole anterior talofibuler ve kalkaneofibuler bağ yaralanması olasılığı oldukça yüksektir. Sözü edilen bağ yapılarının bütünlüğünü palpasyonla anlamak zordur. Bu nedenle stress grafları kullanılmaktadır (4). Ancak bu yöntemle de hangi bağın ne ölçüde yaralandığını ortaya koymak tartışmalıdır. MRI yardımıyla her üç bağın da görüntülenmesi olasıdır. En büyük zorluk bağların klasik vücut düzlemlerine paralel seyretmemeleri, uygun kesitlerin alınamasıdır. Özel pozisyon vererek bu güçlüğü yemek olasıdır. Yorumlamada ise deneyimin katkısı büyük olacaktır.

Sonuç olarak, sporcularda kronik ayak bileği ağrısının en sık nedeni travmatik olmasına rağmen travmatik olduğu kuşkulu ya da non-travmatik patolojilerin de bulunabileceğini göz önünde tutmak gereklidir. Kesin tanı için ayrıntılı ve dikkatli bir anamnez, MRI ve artroskopi önemli katkı sağlar.

KAYNAKLAR

1. Burks RT, Morgan J: Anatomy of the lateral ankle ligaments. *Am J Sports Med* 22: 72-7, 1994.
2. Ferkel RD, et al: Arthroscopic treatment of anterolateral impingement of the ankle. *Am J Sports Med* 19: 440-6, 1991.
3. Holm C: Primary synovial chondromatosis of the ankle. *J Bone Joint Surg* 58A: 878-80, 1976.
4. Johannsen A: Radiological diagnosis of lateral ligament lesion of the ankle. *Acta Orthop Scand*: 295-301, 1978.
5. Karlsson J, Andreasson GA: The effect of external ankle support in chronic lateral ankle joint instability. *Am J Sports Med* 20: 257-61, 1992.
6. Lindstrand A, Mortensson W: Anterior instability in the ankle joint following acute lateral sprain. *Acta Radio Diag* 5: 529-39, 1977.
7. Löfvenberg R, Kärrliholm J, et al: Chronic lateral instability of the ankle. *Acta Orthop Scand* 60: 34-9, 1989.
8. Milgram JW, Addison R: Synovial osteochondromatosis of the knee. *J Bone Joint Surg* 58A: 264-6, 1976.
9. Milgram JW: Synovial osteochondromatosis. *J Bone Joint Surg* 59A: 792-801, 1977.
10. Panni AS, Maiotti M, Burke J: Osteoid osteoma of the neck of the talus. *Am J Sports Med* 17: 584-8, 1989.
11. Pritsch M, et al: Arthroscopic treatment of osteochondral lesions of the talus. *J Bone Joint Surg* 68A: 862-4, 1986.
12. Shereff MJ, et al: Osteoid osteoma of the foot. *J Bone Joint Surg* 65A : 638-41, 1983.
13. Splitzer T, Ganel A, Engelberg S: Surgery of the synovial osteochondromatosis. *Acta Orthop Scand* 61: 567- 9, 1990.
14. Taga I, Shino K, et al: Articular cartilage lesions in ankles with lateral ligament injury. *Am J Sports Med* 21: 120-7, 1993.